

TEHNIKA

dioničko društvo za graditeljstvo, inženjering, proizvodnju i trgovinu
stock company for building construction, engineering, production and trade

A Ulica grada Vukovara 274, HR - 10000 Zagreb

T +385 (0) 1 6301 111, **6301-159**

F +385 (0) 1 6187 696, **6187-697**

W www.tehnika.hr

ISO 9001 : 2015

ISO 14001 : 2015

ISO 50001 : 2011

Organizacijska
jedinica:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

POSREDOVANJE U PROMETU NEPOKRETNOSTI

Naš broj:

Primljeno iz rukopisne pošte, dne 17.02.2023.

Vaš broj:

Predato na poštu, fizično, prep., dne 16.02.2023.

Zagreb,

Političar Lgb u 1573842

Predmet:

Broj primjeraka 1 priloga 1x1

Pristojba

Primio

TRGOVAČKI SUD

ZAGREB

Dužnik: LUXURY REAL ESTATE d.o.o., Zagreb, Bednjanska 14, OIB: 24032764718;

Vjerovnik / podnositelj žalbe: TEHNIKA d.d., Ulica grada Vukovara 274, Zagreb, OIB: 73037001250;

ŽALBA

posl. br. St-2413/22-9

I. Vjerovnik podnosi žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. St-2413/22-9 od dana 30. siječnja 2023. god. (u daljnjem tekstu: Rješenje), kojim su u toč. I. izreke utvrđene tražbine navedenih vjerovnika, u toč. II. izreke osporene tražbine navedenih vjerovnika te se dužnik i/ili navedeni vjerovnici upućuju pokrenuti parnicu protiv navedenih vjerovnika/predstečajnog dužnika radi utvrđivanja osporenih tražbina, dok se u toč. III. izreke utvrđuje da ne postoje predmnijevane tražbine navedenih vjerovnika, između ostalih i vjerovnika TEHNIKA d.d., Ulica grada Vukovara 274, Zagreb, OIB: 73037001250, ovdje podnositelja žalbe.

Vjerovnik pobija Rješenje u toč. III. izreke Rješenja, jer smatra da sud nije imao niti razloga u činjenicama niti zakonskog uporišta za ovakvu odluku, te vjerovnik isto pobija kao neosnovano i to zbog:

bitne povrede odredaba postupka;
pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
pogrešne primjene materijalnog prava;

II. Vjerovnik pobija Rješenje zbog bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22). Takva povreda prvenstveno se očituje u tome što Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito što izreka Rješenja proturječi sama sebe kao i razlozima Rješenja, pri čemu u istom nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno navedeni su razlozi nejasni i proturječni te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Naime, toč. III. izreke Rješenja vjerovnik pobija u cijelosti s obrazloženjem kako slijedi;

U pobijanom Rješenju uopće nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te sud uopće nije obrazložio na čemu zasniva svoju odluku. Zatim u obrazloženju pobijanog Rješenja samo su paušalno navedeni razlozi na kojima sud temelji svoju odluku, a izostali su zaključak i ocjena tih razloga.

Sve gore onemogućava ispitivanje pobijanog Rješenja u njezinom sadržajnom, meritornom dijelu, a dakako i ocjeni ovih žalbenih navoda.

Nadovezujući se na sve izneseno pod opisom bitne povrede odredaba parničnog postupka, vjerovnik ističe da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno iz razloga što je Sud propustio zauzeti stav o odlučnim činjenicama koje su relevantne za pravilnu primjenu prava. Činjenično stanje je pogrešno utvrđeno kod onih činjenica koje je sud utvrđivao, obzirom da je stekao nepravilne predodžbe i formirao nepravilan zaključak.

Sve to imalo je za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava, na način da Sud pogrešno tumači zakonske odredbe, a što sve vjerovnik detaljnije obrazlaže u nastavku ove Žalbe.

III. Vjerovnik prije svega ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona, utvrdivši kako činjenica da je dužnik prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka naveo tražbinu vjerovnika u popisu obveza dužnika nije dostatna da bi se utvrdilo postojanje tražbine vjerovnika.

Naime, prvostupanjski sud u obraloženju navodi cit.:

"Prema izmijenjenom članku 39 SZ-a (NN 36/22), vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku, pa je riješeno kao pod točkom III izreke."

Prvostupanjski sud temelji citiranu tvrdnju na činjenici da je odredba čl. 39. Stečajnog zakona (NN br. 71/2015, 104/2017) sadržavala predmnjevu prijave tražbine, a da je zadnjim izmjenama Stečajnog zakona (NN br. 36/22, u daljnjem tekstu: Stečajni zakon) navedena odredba brisana te je zamijenjena drugom odredbom.

Vjerovnik ističe kako je citirano tumačenje Stečajnog zakona od strane prvostupanjskog suda pogrešno, njime se ne iznalazi bit odredaba koje se odnose na predstečajni postupak u cijelosti, već se izolirano promatra isključivo jedna odredba, suprotno smislu izmjene koju je zakonodavac htio postići, a pri čemu to ujedno ne znači da se odredbe Stečajnog zakona s istim učinkom više ne primjenjuju.

Naime, Stečajni zakon (NN br. 71/2015, 104/2017) odredbom članka 39. propisivao je predmnjevu prijave tražbine prema kojoj vjerovnik koji nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka smatra se prijavljenom tražbinom. S druge strane, Stečajni zakon koji je trenutno na snazi odredbom članka 39. određuje cit.: Vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u predstečajnom postupku.

Odredbe Stečajnog zakona direktno ne propisuju predmnjevu prijave tražbine, međutim ista nije direktno negirana.

Isto je potvrđeno i odredbom čl. 43. st. 2. Stečajnog zakona kojom je propisano da tablica prijavljenih tražbina za svaku tražbinu sadržava, između ostalog, podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka.

Dakle, sama Financijska agencija u Tablici prijavljenih tražbina razlikuje podatak o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za ostvaranje predstečajnog postupka, kao i je li podnesena prijava tražbine. Dakle, evidentno radi distinkciju između navedenog te sama Tablica prijavljenih tražbina sadržava i tražbine koje nisu prijavljene već samo navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Navedeno ukazuje da bilo bi potpuno nelogično da tablice prijavljenih tražbina sadrže podatke o tome je li tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka te iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka, a da to što su tražbine navedene u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka ujedno ne znači da te tražbine postoje.

Također, spomenuto tumačenje i pravno shvaćanje prvostupanjskog suda u potpunosti je suprotno odredbi članka 62. stavka 1. SZ koji propisuje kako potvrđen plan restrukturiranja ima pravni učinak prema svim njegovim sudionicima, pri čemu tražbina vjerovnika koji svoju tražbinu nije prijavio u predstečajni postupak, premda je uredno bio obaviješten o njegovu otvaranju, može se namiriti samo na način, u rokovima i pod uvjetima koje predviđa plan restrukturiranja za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.

Iz prethodno navedene zakonske odredbe proizlazi preumpcija prijave tražbine, obzirom da će se vjerovnik koji svoju tražbinu nije prijavio, mada je bio uredno obaviješten, moći namiriti kako to predviđan Plan restrukturiranja, i to za tražbine skupine vjerovnika kojoj bi dotični vjerovnik pripadao da je prijavio tražbinu.

Ako dužnik sam, prilikom podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, prizna postojanje tražbine vjerovnika, nejasno je poradi čega sud ne bi na ispitnom ročištu utvrdio postojanje te tražbine već bi ju odbacio

Odredbom članka 36. Stečajnog zakona propisana je prijava tražbine u predstečajnom postupku, pri čemu stavak 6. istog članka propisuje kako će sud rješenjem odbaciti prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje.

Naime, smisao navedene odredbe je odbaciti one prijave tražbina vjerovnika koje nisu podnesene u roku za prijavu, a koje tražbine nije naveo niti dužnik u svome prijedlogu.

Međutim, u konkretnom slučaju dužnik je nesporno naveo u svome prijedlogu tražbinu vjerovnika u iznosu od 148.860,00 kn / 19.757,12 EUR (izračunato po fiksnom tečaju konverzije 1EUR = 7,5345 kn) pa ju je prvostupanjski sud morao utvrditi barem u tome iznosu.

U predstečajnom postupku, vjerovniku je dana mogućnost prijave tražbine, upravo kao korektivnog faktora dužnikovog prijedloga za pokretanje predstečajnog postupka (odluka Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. br. PŽ-2587/2019-3), te propuštanje vjerovnika da dodatno prijavu svoju tražbinu ne može biti od utjecaja na pravilnost prijave tražbine. Dakle, kao svojstvo dopune i ispravka tražbina koje je dužnik već naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka.

Prilog:

odluka Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. br. PŽ-2587/2019-3;

IV. Slijedom svega naprijed navedenog, vjerovnik predlaže nadležnom drugostupanjskom Sudu da uvaži ovu žalbu i u smislu iznesenih žalbenih navoda, preinači pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. St-2413/22-9 od 30.01.2023. god. u točki III., na način da se utvrdi postojanje tražbine vjerovnika TEHNIKA d.d., Ulica grada Vukovara 274, Zagreb, OIB: 73037001250, i to u iznosu od 148.860,00 kn / 19.757,12 EUR (izračunato po fiksnom tečaju konverzije 1EUR = 7,5345 kn), a podredno da ukine pobijano Rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

 Vjerovnik:
Tehnika d.d.
Direktor
Bojan Horvačić